

2022.05.26. Áldozócsütörtök

Köszöntés: „Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön segítségem? ²Segítségem az ÚRtól jön, aki az eget és a földet alkotta.”(Zsolt12,1.2.) Ámen

Ének:

47:1-3: „No minden népek, Örvendezzetek...”

303:4: „Szent Atyához földre jöttél...”

360:1-4: „Szent egek, minden boldogok hajléki...”

Előfohász: „¹Ha tehát feltámadtatok Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol Krisztus van, aki Isten jobbján ül. ²Az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkel! ³Mert meghaltatok, és a ti életetek el van rejtve Krisztussal együtt Istenben. ⁴Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelentek dicsőségben.”(Kol3, 1-4) Ámen

Lekció: Apostolok cselekedetei 1,3-11

Lelkünk épülésére és hitünk erősödésére olvasom Istenünk Szent Igéjét....

„³Szenvedése után sok bizonyítékkal meg is mutatta nekik, hogy ő él, amikor negyven napon át megjelent előttük, és beszélt az Isten országa dolgairól. ⁴Amikor együtt volt velük, megparancsolta nekik: Ne távozzatok el Jeruzsálemből, hanem várjátok meg az Atya ígéretét, amelyről hallottátok tőlem, ⁵hogy János vízzel keresztelt, ti pedig nemsokára Szentlélekkel kereszteltettek meg. ⁶Amikor együtt voltak, megkérdezték tőle: Uram, nem ebben az időben állítod helyre Izráel országát? ⁷Így válaszolt nekik: Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. ⁸Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig.

⁹Miután ezt mondta, szemük láttára felemeltetett, és felhő takarta el őt a szemük elől. ¹⁰Amint távozása közben feszülten néztek az ég felé, íme, két férfi állt meg mellettük fehér ruhában, ¹¹akik ezt mondták: Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe.”

Előima: Úr Jézus Krisztus, aki dicsőséggel mentél a mennybe és ott vagy most az Atyánál értünk könyörögve, kérünk Téged tekints ránk, és lelkeddel erősíts minket, hogy ezen az estén úgy álljunk meg Előtted, mint akik készek most félretenni mindent.

Hadd tudjunk a Te igéd köré gyűlve egyedül arra figyelni, amivel keresed szívünket, amivel megcélzott kiválasztott életünket.

Istenünk, Te tudod mi minden történt velünk ezen a napon, Te tudod melyikünkben van harag, fájdalom, félelem és meg nem bocsátás. Előtted van minden bűnünk, vétünk és hibánk, de kérünk ne ezekre tekints ma, hanem arra a szívre, amely kész őszintén megvallani Előtted gyengeségeit. Kérünk, vezess ma bennünket Lelked erejével, hogy meglássunk Téged, mint életünk Urát, aki nemcsak értünk meghalt és feltámadt, hanem a mennybe is ment, hogy nekünk biztos helyünk legyen az Atyánál.

Köszönjük Neked Istenünk, hogy ma is annyi helyen megszólalhatott a Te szent Igéd, s hogy most úgy célzod meg a mi életünket mint, aki képes vagy terheket levenni a vállunkról, indulatokat lenyugtatni és lelki ittlétet biztosítani, amelyben újra rád bízhatjuk magunkat kimondva, hogy minden napnak megvan a maga baja, s attól vagyunk jobb helyzetben, hogy mi minden napot veled kezdünk, és veled akarunk be is fejezni.

Köszönjük Neked, hogy a hétköznapokban Te ünnepet készítettél számunkra, s emlékeztetsz mindnyájunkat arra, ami értünk történt, s ami értünk fog történni.

Így kérjük el azt a hitet, ami nyitott lelki szemekkel tud rád tekinteni, és segítségül tudja hívni a Te háromszor szent neved. Szentlelked erejével légy most itt közöttük, szavad törjön utakat bensőnkbe, s formálj minket olyan gyülekezetté, amely vallást tud tenni hitéről, erőforrásáról és a felfoghatatlan szeretetedről. A mennybement Urunkért kérünk hallgass meg minket Ámen

Igehirdetés előtti ének: 359:3: „Mivel te utat nyitottál...”

Textus: János evangéliuma 14, 27-28a Az a Szent Ige, amely ma keresi szívünket, s amelynek alapján szólni kívánok hozzátok a Szentlélek segítségül hívásával megírva található....

„Békességet hagyok nektek; az én békességemet adom nektek, nem úgy adom, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek és ne is csüggedjen. Hallottátok, hogy én azt mondtam: Elmegyek és ismét eljövök hozzátok.”

Áldozócsütörtököt ünneplő keresztyén gyülekezet,

szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A tegnapi hittanórán a gyerekektől azt kérdeztem, hogy ha ők is ott lettek volna a tanítványok között és a szemük láttára ment volna fel Jézus a mennybe, akkor mit kérdeztek volna tőle, hogyan reagáltak volna a mennybemenetelre. Erre az egyik első kislány azt mondta, hogy megkérdezte volna, hogy: mikor jössz vissza? Egy másik azt kérte volna tőle, hogy hagyjon valami emléket, hogy mindig emlékezzen rá, amíg visszajön. A harmadik gyerek kérdését pedig számomra is meglepő volt hallani: Miért mész el tényleg ilyen rosszak voltunk, hogy újra itthagysz bennünket?

Amilyen bizonyos Jézusnak a mennybemenetele olyan biztos az Ő visszajövedele az utolsó napon. Akik őt élete során megismerték, és elismerték őt egyetlen Megváltóként, azok majd felismerik az örökkévaló Urukat is.

Ma este a megszokott heti rendünket szakította meg ez az ünnep, egy éven egyszer arra emlékezhetünk, hogy Jézus testközelből szív közelbe költözött, hiszen mindenki, aki elindult a hit útján, annak egy irányváltást kínál fel ma Krisztusunk. Mert nem mindegy, hogy hogyan éljük a mindennapjainkat. Nem árt néha úgy megállni, hogy értékeljük a mögöttünk álló utat, s lassan az év közepe felé haladva feltegyük magunknak azt a kérdést: hogy vajon az irány amerre én tartok, az a helyes irány az életemben?

Most erre az órára drága testvérem ne tervezd! Most ne azzal foglalkozz, hogy mit fogsz csinálni, ha hazamész innen, vagy mi vár rád a hétvégén, vagy ebben a nagyon sűrű hónapban! Figyelj úgy Isten szavára, hogy közben engeded, hogy keresse szíved, s kiforgasson belőled mindent, ami felesleges, ami nem a javadat szolgálja, ami miatt még nem jutottál el addig, hogy megszólítsd az egyetlen Közbenjáródat, s valóban békességed legyen!

Hiszen Jézus megígéri, hogy békességet hagy nekünk, békességet ad, de nem úgy adja, mint ez a világ. Hiszen a világ úgy kínálja a lazulást, hogy közben kiüríti az agyat, nyugtalanságcsillapítóként fest elénk olyan eszközöket, amelyekkel lehet, hogy

egy-egy időszakra békességünk lehet, de ennek nincs köze ahhoz a békességhez, amiről az ige beszél ezen a helyen. S ki az, aki ne szeretne békességben élni. Békességben családi szinten egy asztalhoz leülni. Békességben beszélgetni és tenni a dolgát. Békességben hallhatni Isten Igéjét.

S ebben az ígérésben ott van a mennybemenetel, s a második adventben élő népnek, Krisztus hívőknek az egyetlen erőforrása, amikor azt mondja Jézus, hogy elmegyek, de visszajövök hozzátok.

Mert nem minden az, amit földi megszabott időnk alatt megélünk, nem csak azzal kell foglalkozni, hogy itt szépen berendezzük az életünket, hiszen az idő, amit kaptunk olyan mint a fű, ami elszárad. Viszont, ha Isten ígéreteire odafigyelünk akkor tudjuk, hogy nem lehet két dátum közé szorítani az ember életét, hiszen az örök lét már el van készítve.

Hiszen egyikünk élete sem tart örökké ezen a földön, egyszer véget ér, s minden, amit felhalmoztunk magunk után hagyunk, de a kérdés az, hogy örökségként a következő generációnak mit hagyunk, mint testvér, szülő, nagyszülő és Krisztusban testvér. Fel tudjuk-e mutatni békességünk forrását? Ismerjük-e az értünk meghalt, feltámadt és mennybement Urat, mert nem minden az, amit a világ ad, nem minden az, amit látok, hiszen mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt van. Háborog belsejében a lelke, szívében harcolnak az érzések miközben úgy tékozolja megszabott idejét, hogy halogatja a döntést, a hitvallástételt és az Istenhez térést.

Pedig több helyen is van utalás arra, hogy a mennybemenetelt egy visszajövetel is követ majd.

S őszintén megvallva számomra ez a legnagyobb békesség forrása. Az, hogy tudom, és meg van ígérve, hogy Jézus visszajön ítélni élőket és holtakat. S mindnyájan úgy állhatunk meg előtte függetlenül attól, hogy hisszük, vagy éppen bolondságnak tartjuk a róla szóló bizonyágtételt, mint akik megkapják a jutalmukat. Mert, amíg sok mindenre kimondjuk, hogy igazságtalanság, és sok minden elveszi a békességünket, addig Isten tudja, hogy mit miért csinál, miért teszi próbára hitünket, kapcsolatainkat

szinte napi szinten. S míg mi tervezünk, addig ő figyelmeztet bennünket, hogy Ember nem te alkottad a világot, hanem én. S napjaid nem a te kezében vannak, hanem az enyémekben.

Ember, éppen ezért nem vagy bezárva egy kilátástalan világba, hanem igenis te vagy az, aki megértheted a Krisztusban való szabadságot és békességet. Éppen számodra nyitotta fel Isten igéje a mindenséget, hogy megismerd azt és megismerd igéje által saját magadat is. Sőt, hogy megtaláld magadat, hogy megtudd, ki vagy Isten előtt, hogy te az ő gyermeke vagy és téged is fel akar oda emelni, ahol Krisztus van: az Atya közelébe! Téged szeret az Úr és Te vagy most már a középpontban, hited, életed és szíved.

Adjunk hálát ma azért, hogy van a mennyben közbenjárónk. S egyikünknek sem kell magyarázni, hogy milyen sokat jelent a mai világban, ha valakinek van ismerőse, közbenjárója egy hivatalban, egy kórházban vagy a rendőrségen, sokkal hamarabb elvégezheti dolgát, sokkal nagyobb előnyökben részesülhet.

S gondoltuk-e már arra, hogy nekünk Isten mellett is van Közbenjárónk, van, aki szól majd mellettünk, aki arra hivatkozik, hogy ismertük nevét, megszólítottuk imáinkban, és mai napig azért imádkozik, hogy őrizzen meg minket Istenünk a gonosztól, addig a napig, amíg ő visszajön.

Imádkozunk ma azért, hogy életünk utolsó lélegzetvételéig hűségesekek tudjunk maradni, függetlenül a próbáktól, a békétlenségektől, valamint a körülöttünk lévő igazságtalanságok ellenére el tudjuk kérni a megígért békességet, amit Isten megígért az Őt keresőknek és szeretőknek.

Imádkozunk konfirmandusainkért, hogy ne legyen hiábavaló mindaz, amit megtanultak, amiről vallást tesznek, hogy Krisztus visszajövetelekor olyan közösségként tudjunk megállni, mint akik ismerik Megváltójukat, s hisznek mindabban, amit megígért az Övéinek. Így legyen. Ámen

Utóima:

Mi Atyánk, aki valóban a mennyben lakozol, kérünk tekints le ránk, és szánj meg bennünket. Bocsásd meg, hogy annyi mindenbe kapaszkodunk, annyi minden előtérbe kerül helyetted, s annak ellenére, hogy érezzük a hiányodat, sokszor mégsem keresünk, mégsem tudunk elcsendesedni és lenyugodni, rád figyelni, meghallva, hogy mi is az akaratod az életünkkel.

Így kérünk most Téged, hogy erősítsd a mi hitünket. Kérünk, adj elég hitet, hogy el tudjuk fogadni az értünk mennybe ment Krisztusról szóló örömezenetet, hogy ebből békességünk származzon,...hogyan ebből teljes élet születhessen.

Köszönjük Neked igéd világosságát, hogy olyan sokszor valóban megvilágosítod életünk elhasználódott és sötét részeit, könyörgünk a bekötözésekért, könyörgünk a békességünk megtalálásáért. Te taníts bennünket imádkozni, hogy le tudjunk Előtted borulni, és merjünk kérni a Te áldásaidból.

Imádkozunk a konfirmandusainkért, a vasárnapi bizonyágtételekért. Kérünk, adj elég bölcsességet azoknak, akik azt kérik tőled. Kérünk, világosítsd meg az elménket, hogy a kellő időben, jót szóljunk, hogy az igéd mindenkor nyomot hagyjon életünkben. Formáld bennünket, hogy ne csak szájjal higgyünk, hanem őszinte szívvel is.

Hálát adunk Neked az érettségik érdemjegyeiért. Könyörgünk az egyetemisták vizsgáiért és az államvizsgákért. Imádkozunk az ittlévő családok békességéért, nyugalmaért és kitartásáért ebben az időszakban. Eléd hozzunk ennek a világnak a békétlen területeit is, hogy Te, akié minden hatalom formáld ezt a teremtett világot akaratod szerint. Kérünk, maradj a mi őriző pásztorunk. Szent Fiadért hallgasd meg könyörgésünket. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok... Mi Atyánk...

Adakozás: Felhívom a testvérek figyelmét...

Áldás: „Ne nyugtalanodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben és higgyetek énbennem.”(Jn14,1) Ámen

Hirdetések:

Záró ének: 360:5-6: „Áldunk s imádunk mindörökké téged...”